Благомощен, щна, о, — и (чит) черк. твърд, крепък, силен.

Благомислен, мна, о, — и (чит) който има добри мисли, намерения.

Благомислещ, а, о, — и (чит) тоже що благомислен в'вид на прич.

Благонадеян, яна, о, — и (чит) черк. ~~[illegible]~~ на когато тоже основно да се надеем. 2) твърдо с' надежда.

Благонадеяние (то) основна надежда.

Благонамерен, нна, о, — и (чит) 1) който има добри намерения. 2) нещо захванато и извършено с' добри намерения.

Благонравен, вна, о, — и (чит) който има добри нрави.

Благонравие (то) добронравие, чистота на нравите.

Благообразен, зна, о, — и (чит) 1) хубавец, стреснат, напет. 2) благотристо ним, благочинен; а благообразните наши удове имат по голямо благообразие. 1 Кор. XII, 24. ~~[illegible]~~ 3) почтен, знаменит. Марк. XV, 43.

Благообразно, нар. напето, хубаво. 2) благотристойно, благочинно. Римл. XIII, 13.

Благообразие (то) 1) хубост, ~~[illegible]~~ 2) пасит украшение: И неблагообразните наши удове имат по голямо благообразие. 1. Кор XII, 24. 3) благотристойност, благоприличие. Да вървим честно, по благообразие. 1 Кор. XIV, 35.

Благоплоден, дна, о, — и (чит) който дава изобилни плодове.

Благоплодие (то) изобилие на плодове.

Благоподател (чит) черк. подател на добрини.

Благоподателка (та) в.

Благоподателница, (та) жена благоподател.

Благоподатлив, а, о, — и (чит) в. доброподатлив. щедър.

Благоподаен, дна, о, — и (чит) подарител на добро. 2) тоже що благоподатлив.

Благопокорлив, а, о, — и (чит) тоже що благопокорен. Чер. Яков. III, 17.

Благопокорен, рна, о, — и (чит) покорен, послушлив.

Благополучен, чна, о, — и (чит) приидружаван с' добра столка, щастие.

Благополучие (то) добросъстоянье, честито и приядъ.

Благополучно, нар. честито, щастливо, столкулиево.

Благопослушлив, а, о, — и (чит) който добре слуша и вниква.

Благопослушен, шна, о, — и (чит) тоже що благопослушлив.

Благостоящен, щна, о, — и (чит), в. благоустроен.